Europees Parlement
2024-2029

AANGENOMEN TEKSTEN

P10_TA(2026)0271

Gezamenlijke mededeling over humanitaire hulp (JOIN(2026)0025)

Resolutie van het Europees Parlement van 9 juli 2026 over de gezamenlijke mededeling over humanitaire hulp (JOIN(2026)0025) (2026/2734(RSP))

Het Europees Parlement,

– gezien de gezamenlijke mededeling van de Commissie en de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid van 27 mei 2026, getiteld “Waarden verdedigen, hervormingen stimuleren, impact maken: het humanitaire optreden van de EU in de context van een veranderende wereldorde” (JOIN(2026)0025) (de gezamenlijke mededeling over humanitaire hulp), en de bijbehorende gezamenlijke werkdocumenten van de diensten over een strategische aanpak van de humanitaire diplomatie van de EU (SWD(2026)0312), over een geïntegreerde aanpak van kwetsbaarheid (SWD(2026)0313) en over humanitaire toeleveringsketens (SWD(2026)0314),

– gezien Resolutie 1325 (2000) van de VN-Veiligheidsraad van 31 oktober 2000 en de negen daaropvolgende resoluties van de VN-Veiligheidsraad over vrouwen, vrede en veiligheid,

– gezien de vraag aan de Commissie over de gezamenlijke mededeling over humanitaire hulp (JOIN(2026)0025) (O-000026/2026 – B10-0013/2026),

– gezien artikel 142, lid 5, en artikel 136, lid 2, van zijn Reglement,

– gezien de ontwerpresolutie van de Commissie ontwikkelingssamenwerking,

A. overwegende dat de humanitaire behoeften snel toenemen en de beschikbare financiering overstijgen; overwegende dat meer dan 300 miljoen mensen humanitaire hulp nodig hebben; overwegende dat de VN een wereldwijde oproep heeft gedaan voor 33 miljard USD en van plan is deze middelen in 2026 in te zetten om 135 miljoen mensen in vijftig landen te bereiken; overwegende dat de

vergelijkbare oproep van de VN in 2025 slechts 12 miljard USD opleverde, het laagste financieringsniveau in tien jaar[1];

B. overwegende dat schendingen van het internationaal humanitair recht (IHR) alarmerende proporties aannemen, waaronder opzettelijke aanvallen op en moorden op burgers, de vernietiging van essentiële infrastructuur zoals scholen en ziekenhuizen, wijdverbreid seksueel geweld, de rekrutering van kinderen als strijders, aanvallen op humanitaire hulpverleners en medisch personeel, gedwongen ontheemding, uithongering als oorlogvoeringsmethode en het opzettelijk ontzeggen en als wapen inzetten van humanitaire toegang;

C. overwegende dat deze schendingen in strijd zijn met de verplichtingen uit hoofde van het IHR, waaronder de Resoluties 2286 (2016) en 2417 (2018) van de VN-Veiligheidsraad; overwegende dat humanitaire hulp nooit mag worden geïnstrumentaliseerd en burgers in nood moet bereiken zonder belemmeringen of discriminatie van eender welke aard, met volledige inachtneming van het IHR;

D. overwegende dat het vermogen van humanitaire actoren om de getroffen bevolkingsgroepen te bereiken in toenemende mate wordt ingeperkt door toegangsbeperkingen, waaronder bureaucratische belemmeringen, bewegingsbeperkingen en inmenging door partijen in conflicten;

E. overwegende dat het Bureau voor de Coördinatie van Humanitaire Aangelegenheden van de VN (OCHA) een systeembrede “Humanitarian Reset” heeft gelanceerd om het mondiale systeem voor humanitaire hulp efficiënter en effectiever te maken;

F. overwegende dat de EU en haar lidstaten wereldwijd het grootste deel van de humanitaire hulp financieren[2];

G. overwegende dat humanitaire toeleveringsketens, van inkoop tot uiteindelijke levering, wereldwijd tot 80 % van de totale humanitaire uitgaven uitmaken;

H. overwegende dat, na de schokken van de afgelopen vijf jaar, de mondiale kwetsbaarheid nog steeds op een bijna recordhoog niveau ligt[3];

---

1 Bureau voor de Coördinatie van Humanitaire Aangelegenheden van de Verenigde Naties, “Global Humanitarian Overview 2026”, https://humanitarianaction.info/document/global-humanitarian-overview-2026.

2 Europese Raad en de Raad, “Humanitaire hulp”, https://www.consilium.europa.eu/nl/policies/humanitarian-aid/.

3 Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), “States of Fragility 2025”, OECD Publishing, Parijs, 2025, https://doi.org/10.1787/81982370-en.

I. overwegende dat conflicten, klimaatverandering en economische factoren de drie belangrijkste oorzaken zijn van de toename van de humanitaire behoeften, waardoor de voedselonzekerheid, ontheemding en gezondheidsrisico's worden verergerd en de frequentie en intensiteit van rampen toenemen; overwegende dat de stijging van de zeespiegel een existentiële bedreiging kan vormen voor kleine eilandstaten in ontwikkeling, die tot de landen behoren die het meest kwetsbaar zijn voor klimaatverandering, waardoor de behoefte aan humanitaire hulp en rampenparaatheid toeneemt;

J. overwegende dat in tijden van conflict en crisis reeds bestaande genderongelijkheden vaak worden versterkt, waardoor vrouwen en meisjes — met name degenen die met intersectionele kwetsbaarheden te maken hebben — onevenredig zwaar worden getroffen door conflicten, ontheemding, gendergerelateerd geweld en uitsluiting van levensreddende diensten en besluitvormingsprocessen; overwegende dat het aandeel van bilaterale humanitaire hulp met doelstellingen op het gebied van gendergelijkheid historisch gezien laag is geweest en de afgelopen jaren verder is gedaald, met een stagnatie in 2021-2022 op 17 %[4]; overwegende dat door vrouwen geleide organisaties in kwetsbare staten slechts 0,4 % van de bilaterale hulp ontvangen[5];

K. overwegende dat gedwongen ontheemding een ongekende omvang aanneemt en dat een aanzienlijk deel van de vluchtelingen en binnenlandse ontheemden wereldwijd in laaginkomenslanden en kwetsbare staten verblijft, waardoor de druk op humanitaire hulp en beschermingsdiensten steeds verder toeneemt;

Bescherming — Het handhaven van het IHR, de humanitaire beginselen en de bescherming van burgers en humanitairehulpverleners, en het ontwikkelen van een gemeenschappelijke strategie voor humanitaire diplomatie

1. is ingenomen met de toezeggingen die in de gezamenlijke mededeling over humanitaire hulp zijn gedaan met betrekking tot het IHR en de humanitaire beginselen van menselijkheid, onpartijdigheid, neutraliteit en onafhankelijkheid; herinnert eraan dat het gangbaar internationaal humanitair recht zonder uitzondering bindend is voor alle partijen bij een gewapend conflict; veroordeelt ten zeerste het belemmeren van humanitaire hulp; is fel gekant tegen en veroordeelt het verlenen van humanitaire hulp ter bevordering van militaire doelstellingen en de politisering van humanitaire hulp door de toegang tot levensreddende hulp ernstig te beperken, hetgeen de fundamentele humanitaire beginselen ondermijnt;

---

4 OESO, "Development Finance for Gender Equality 2024", OECD Publishing, Parijs, 20245, https://doi.org/10.1787/e340afbf-en.

5 Secretaris-generaal van de VN, "Women and peace and security — Report of the UN Secretary-General", 5 september 2025.

2. verzoekt de Commissie om schendingen van het internationaal humanitair recht te veroordelen en actoren in haar externe betrekkingen consequent ter verantwoording te roepen voor schendingen van het internationaal humanitair recht;

3. roept de Commissie, de Europese Dienst voor extern optreden (EDEO) en de lidstaten op om de maatregelen ter bescherming van de humanitaire ruimte te versterken, de naleving van het internationaal humanitair recht en de humanitaire beginselen te waarborgen, de verantwoordingsmechanismen te versterken, tekortkomingen in het toezicht op schendingen aan te pakken, onder meer door middel van gegevensverzameling en projecten zoals “IHL in Focus”, en af te zien van partnerschappen die deze beginselen zouden ondermijnen;

4. verzoekt de Raad, de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid en de lidstaten ervoor te blijven zorgen dat in beperkende maatregelen en risicobeperkende praktijken van banken ruimte wordt gelaten voor humanitaire hulp op basis van beginselen, onder meer door in alle relevante beperkende maatregelen systematisch effectieve, duidelijke en operationele permanente humanitaire uitzonderingen en waarborgen op te nemen en toe te passen, voortbouwend op de permanente uitzondering die is vastgelegd in Resolutie 2664 (2022) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties;

5. beklemtoont dat wanneer de EU humanitaire hulp financiert en verleent die bedoeld is om levens te redden en hongersnood te voorkomen, en een niet-EU-land deze hulpverlening belemmert of blokkeert, de EU alle politieke, diplomatieke, juridische en economische invloed waarover zij beschikt moet aanwenden om de onmiddellijke en ongehinderde doorgang van die hulp te verzekeren en ervoor te zorgen dat deze de noodlijdende bevolking bereikt; verzoekt de Commissie en de EDEO dergelijke belemmeringen systematisch aan te kaarten op het hoogste politieke niveau en alle nodige maatregelen te nemen tegen staten, entiteiten of personen die verantwoordelijk zijn voor de belemmering, om ervoor te zorgen dat er onmiddellijk en ongehinderd humanitaire hulp kan worden verleend;

6. verzoekt de Commissie haar steun voor veiligheids- en beveiligingsmaatregelen ter bescherming van humanitaire hulpverleners op te voeren, onder meer door middel van opleidingsprogramma’s, met name voor lokaal personeel, en door gemeenschappelijke minimumnormen voor veiligheid en beveiliging voor de humanitaire gemeenschap te ontwikkelen, de coördinatie op het gebied van veiligheid en de beschikbaarheid van essentiële veiligheidsgegevens te verbeteren, veiligheidsmiddelen te bundelen en gezamenlijke initiatieven met humanitaire partners te ontwikkelen, onder meer met betrekking tot opkomende bedreigingen zoals desinformatie; dringt er bij de Commissie op aan

om van “Protect Aid Workers” een permanent, wereldwijd programma te maken met voldoende financiering;

7. verzoekt de Commissie om meer steun te verlenen aan diensten op het gebied van geestelijke gezondheidszorg en psychosociale ondersteuning voor humanitairehulpverleners, met name lokaal personeel, gezien de hoge mate van stress en trauma die gepaard gaan met humanitaire acties;

8. veroordeelt in de krachtigste bewoordingen de toename van het aantal aanvallen op en moorden op humanitairehulpverleners in conflictgebieden; herinnert de staten aan hun verplichting om humanitair personeel te eerbiedigen en te beschermen, en wijst erop dat opzettelijke aanvallen op personeel dat betrokken is bij een humanitaire hulpactie oorlogsmisdrijven vormen; spreekt zijn krachtige veroordeling uit over het gebruik van de tactiek van zogeheten “double-tap”-aanvallen, die onder meer zijn gedocumenteerd in de conflicten in Oekraïne, Gaza en Libanon, waarbij een eerste aanval wordt gevolgd door een of meer daaropvolgende aanvallen, die vaak gericht zijn tegen burgers en reddingswerkers, met name humanitairehulpverleners, en die een oorlogsmisdrijf kunnen vormen; roept de Commissie en de lidstaten op om de moord op humanitairehulpverleners onmiskenbaar te veroordelen en middelen in te zetten voor het onderzoek naar en de vervolging van de daders;

9. verzoekt de Commissie, de EDEO, de EU-delegaties, de speciale vertegenwoordigers van de EU en de lidstaten om, vanuit een Team Europa-benadering, te werken aan een gemeenschappelijke EU-strategie voor humanitaire diplomatie, in nauw overleg met humanitaire actoren, waaronder internationale niet-gouvernementele partnerorganisaties; benadrukt dat effectieve humanitaire diplomatie situatiegebonden en op gegevens gebaseerd moet zijn en moet voortbouwen op lokaal verankerde belangenbehartiging en expertise, alsook op een systematische dialoog met lokale en nationale humanitaire partners en actoren in de frontlinie ter plaatse, waaronder lokale maatschappelijke organisaties en vrouwenrechtenorganisaties, die vaak in de frontlinie van humanitaire hulpacties staan;

10. benadrukt dat er voor effectieve en efficiënte humanitaire diplomatie een versterking is vereist van de coördinatie tussen alle relevante humanitaire en politieke actoren en het inzetten van alle mogelijke diplomatieke instrumenten, onder meer via contactpunten voor humanitaire diplomatie en gerichte communicatiestrategieën, teneinde het vermogen van de EU te verbeteren om de humanitaire ruimte in gewapende conflicten te waarborgen en op te komen tegen schendingen van het IHR;

11. benadrukt dat het noodzakelijk is de capaciteit van de EU te versterken om schendingen van het IHR te monitoren en te

documenteren, onder meer door steun te verlenen aan onafhankelijke verantwoordingsmechanismen en door samen te werken met internationale onderzoeksinstanties;

12. is ingenomen met de toezegging van de EU om te pleiten voor de belangenbehartiging en ondersteuning van de beschermingssector als kern van humanitaire hulp, en voor gendergelijkheid; is verontrust over de sterke toename van het aantal aanvallen op humanitairehulpverleners, medisch personeel en humanitaire infrastructuur, en over de toename van gendergerelateerd geweld, waaronder conflictgerelateerd seksueel geweld, in een humanitaire context[6]; roept de Commissie, de EDEO, de EU-delegaties en de lidstaten op om vrouwen en meisjes centraal te stellen bij humanitaire paraatheid en hulpverlening, een inclusieve aanpak te hanteren en de volledige uitvoering van de agenda inzake vrouwen, vrede en veiligheid te versterken, met inbegrip van maatregelen om vrouwen en meisjes te beschermen tegen gendergerelateerd geweld, en de volledige, gelijkwaardige en zinvolle deelname van vrouwen aan alle fasen van vredesprocessen te versterken, met inbegrip van humanitaire hulpverlening en herstelinspanningen; roept de Commissie en de lidstaten op om 5 % van hun officiële ontwikkelingshulp (ODA) in een kwetsbare context te besteden aan door vrouwen geleide organisaties en vrouwenrechtenorganisaties, door middel van flexibele en langetermijnfinanciering, gezien de belangrijke verbindende rol die vrouwelijke vredesopbouwers en door vrouwen geleide organisaties vervullen als eerstehulpverleners bij humanitaire crises en tegelijkertijd als vredesopbouwers, bemiddelaars en ontwikkelingsactoren in hun gemeenschappen; is verheugd over het feit dat de Commissie haar inzet op het gebied van seksuele en reproductieve gezondheidszorg en reproductieve rechten in humanitaire situaties zal versterken, onder meer via het SHIELD-programma (Sexual and Reproductive Health in Emergencies and Life in Dignity), en roept de Commissie op om voldoende middelen aan dit programma toe te wijzen;

Prestaties — Het bevorderen van een mensgerichte hervorming van de humanitaire hulp, met het oog op effectievere en efficiëntere humanitaire hulpacties

13. betreurt ten zeerste de wereldwijde crisis op het gebied van humanitaire hulp- en ontwikkelingsfinanciering, alsmede het besluit van verschillende belangrijke donoren, waaronder een aantal EU-lidstaten, om hun begrotingen voor humanitaire hulp te verlagen; roept de lidstaten op om geloofwaardige maatregelen te nemen om de collectieve toezegging van de EU na te komen om 0,7 % van het bruto nationaal inkomen aan ODA te besteden, waarvan 10 % voor humanitaire hulp;

---

6 Secretaris-generaal van de VN, “Conflict-related Sexual Violence — Report of the Secretary-General”, 21 april 2026.

14. spreekt zijn bezorgdheid uit over het feit dat de toenemende geopolitieke concurrentie en de verschuivende prioriteiten van donoren de aandacht en middelen kunnen afleiden van de minst ontwikkelde en meest kwetsbare landen ter wereld; roept de Commissie en de lidstaten op om bij de toewijzing van humanitaire hulp transparante, op de behoeften gebaseerde criteria te hanteren en te zorgen voor voldoende en duurzame financiering voor crises die grotendeels zijn verwaarloosd en waarvoor onvoldoende middelen zijn uitgetrokken;

15. is ingenomen met de inspanningen van de Commissie om de doeltreffendheid van de hulp en de kwaliteit van de humanitaire financiering in het kader van de “Humanitarian Reset” van de VN te verbeteren en voorrang te geven aan degenen die het meest in nood verkeren; benadrukt dat, naast de omvang van de hulp, ook de kwaliteit en de verantwoording met betrekking tot de humanitaire hulp van de EU van cruciaal belang zijn, en dat humanitaire hervormingen moeten uitgaan van de behoeften, resultaatgericht moeten zijn en gericht moeten zijn op doeltreffendheid en daadwerkelijke impact; benadrukt echter dat dit geen louter op kostenbesparing gerichte aanpak mag worden die afbreuk doet aan de op beginselen en behoeften gebaseerde verstrekking van hulp; verzoekt de Commissie ervoor te pleiten dat de efficiëntiewinst die in het kader van de “Humanitarian Reset” wordt behaald, opnieuw wordt geïnvesteerd in humanitaire hulpverlening in de frontlinie, in plaats van het totale hulpniveau te verlagen; roept de Commissie en de lidstaten op ervoor te zorgen dat alle humanitaire hervormingen die zij doorvoeren mensgericht en genderresponsief zijn, door de financiering, de naleving en de hervormingsprocessen af te stemmen op de doelstellingen van kwaliteit, lokalisatie en verantwoording jegens de getroffen bevolkingsgroepen;

16. moedigt de Commissie aan om haar inspanningen voort te zetten om humanitaire toeleveringsketens effectiever, efficiënter, ecologisch duurzamer en veerkrachtiger te maken; verzoekt de Commissie deze hervormingen samen met de uitvoerende actoren vorm te geven en deze te ondersteunen met voldoende financiële middelen;

17. neemt kennis van de toezegging van de Commissie om ten minste twee derde van haar humanitaire middelen in te zetten via transformatieve modaliteiten die de flexibiliteit en efficiëntie vergroten en de administratieve lasten voor de partners verminderen; moedigt de Commissie aan om, waar nodig, het gebruik van steun in contanten verder uit te breiden als een efficiënte, waardige en mensgerichte vorm van humanitaire hulpverlening;

18. staat volledig achter de lokalisatieagenda en de routekaart; verzoekt de Commissie om uiterlijk eind 2026 verslag uit te brengen over de vooruitgang die zij heeft geboekt bij het realiseren van haar doelstelling om, tegen 2027, 25 % van de humanitaire financiering zo

rechtstreeks mogelijk aan lokale actoren te verstrekken via internationale agentschappen en organisaties, gespecialiseerde agentschappen van de lidstaten en ngo-partners, waarbij zij de centrale rol van de VN bij de coördinatie van de internationale humanitaire respons op rampen en gewapende conflicten benadrukt; verzoekt de Commissie na te denken over de manier waarop zij na 2027 verdere vooruitgang kan boeken op het gebied van lokalisatie;

19. verzoekt de Commissie en de lidstaten te zorgen voor een daadwerkelijke lokale inbedding en rechtvaardige partnerschappen met lokale hulpverleners, onder meer door ervoor te zorgen dat lokale actoren een actieve rol spelen bij de besluitvorming, planning, monitoring en evaluatie van humanitaire hulpacties; is zeer ingenomen met de toezegging van de EU om te investeren in de betrokkenheid van lokale actoren bij humanitaire diplomatie; verzoekt de Commissie de toegang tot humanitaire EU-financiering voor lokale actoren te vereenvoudigen, onder meer door administratieve belemmeringen weg te nemen, de nalevings- en rapportagevereisten aan te passen en meer gebruik te maken van voorspelbare en intermediaire financieringsmechanismen;

Samenwerking — Op weg naar een geïntegreerde aanpak van kwetsbaarheid

20. benadrukt dat de algemene aanpak van de EU ten aanzien van kwetsbare situaties moet zorgen voor samenhang tussen haar instrumenten op het gebied van humanitaire hulp, ontwikkeling en veiligheid, in overeenstemming moet zijn met het raakvlak tussen humanitaire hulp, ontwikkeling en vrede en op zinvolle wijze rekening moet houden met milieu- en klimaatoverwegingen; roept de Commissie en de lidstaten op om de steun voor zowel ontheemde bevolkingsgroepen als de gemeenschappen die hen opvangen op te voeren, te investeren in duurzame oplossingen en ontwikkeling op eigen kracht en ervoor te zorgen dat door middel van de maatregelen ter bestrijding van langdurige ontheemding een brug wordt geslagen tussen humanitaire hulp, ontwikkelingssamenwerking en vredesopbouw;

21. erkent het belang van een gecoördineerde aanpak tussen actoren op het gebied van humanitaire hulp, ontwikkeling en vredesopbouw in kwetsbare en door conflicten getroffen situaties; benadrukt dat bij een dergelijke coördinatie de afzonderlijke mandaten en werkingsbeginselen van humanitaire hulp volledig moeten worden geëerbiedigd; waarschuwt voor het gevaar wanneer humanitaire hulp ondergeschikt wordt gemaakt aan doelstellingen die niet zijn gebaseerd op de humanitaire beginselen, aangezien een dergelijke ondergeschiktheid de veilige toegang tot hulp en de acceptatie door de getroffen gemeenschappen en de conflictpartijen in gevaar kan brengen, en de begunstigden en het humanitaire personeel aan extra risico’s kan blootstellen;

22. verzoekt de Commissie nadere richtsnoeren te verstrekken over de integratie van acties op het gebied van humanitaire hulp, ontwikkeling en vredesopbouw door middel van gefaseerde, complementaire of gezamenlijke financiering met de lidstaten; moedigt de Commissie aan om gebruik te maken van de beschikbare flexibiliteit qua financieringsinstrumenten om adequaat te reageren op crises in kwetsbare situaties;

23. benadrukt het belang van een voortdurende inzet in kwetsbare en door conflicten getroffen gebieden, met een mensgerichte aanpak die volledig aansluit bij de duurzameontwikkelingsdoelstellingen van de VN en het beginsel dat niemand achterblijft; benadrukt dat door middel van maatregelen in kwetsbare en door conflicten getroffen gebieden, die gericht moeten zijn op de structurele oorzaken van armoede en ongelijkheid, de menselijke ontwikkeling moet worden bevorderen en in de eerste plaats de meest kwetsbaren moeten bereiken, zonder enige vorm van discriminatie, en tegelijkertijd governance, de institutionele capaciteit en de toegang tot basisvoorzieningen moeten worden versterkt;

24. steunt de inspanningen om de coördinatie van Team Europa in kwetsbare situaties te intensiveren en de partnerschappen met niet-EU-landen, regionale en multilaterale organisaties, internationale ontwikkelingsbanken, de particuliere sector en liefdadigheidsinstellingen te versterken; verzoekt de Commissie nauw samen te werken met lokale actoren en organisaties uit het maatschappelijk middenveld en met lokale gemeenschappen in kwetsbare situaties, teneinde de duurzaamheid, de veerkracht van de gemeenschappen en de verantwoordingsplicht te versterken;

25. is verheugd over de aankondiging van de Commissie dat zij een nieuw wereldwijd programma zal ontwikkelen voor multisectorale behoefteanalysen en investeringen in gegevenskwaliteit, interoperabiliteit, veilige gegevensuitwisseling en betere analyse- en rapportage-instrumenten, waaronder instrumenten voor aardobservatie en -modellering, teneinde de op feiten gebaseerde besluitvorming te versterken en snellere, beter gecoördineerde en effectievere humanitaire hulpacties mogelijk te maken;

26. benadrukt het belang van conflictgevoelige programmering en roept de Commissie en haar partners op om conflictanalyse systematisch te integreren in humanitaire en ontwikkelingsinterventies in kwetsbare situaties;

27. dringt erop aan dat aan EU-delegaties voldoende operationele flexibiliteit wordt verleend om programma’s aan te passen aan snel veranderende, kwetsbare situaties en om de politieke dialoog en de uitvoering daarvan effectief te coördineren binnen het raakvlak tussen humanitaire hulp, ontwikkeling en vrede;

28. neemt kennis van het voornemen van de Commissie om de

financiering op te voeren voor projecten waarmee de betrokkenheid van de particuliere sector en innovatieve investeringen met risicodeling in langdurige humanitaire situaties worden ondersteund; moedigt de Commissie aan om voor elke context de meest geschikte instrumenten te selecteren, waarbij wordt gezorgd voor een conflictgevoelige benadering van investeringen, en om de inzet van Global Gateway te evalueren als EU-instrument voor het opbouwen van veerkracht en duurzame ontwikkeling in kwetsbare omgevingen, ook voor de meest acute en dringende behoeften;

29. verzoekt de Commissie om verantwoorde betrokkenheid van de particuliere sector in de humanitaire context te ondersteunen, in overeenstemming met humanitaire beginselen en de vereisten inzake transparantie en verantwoording, en tegelijkertijd bij te dragen aan duurzame en inclusieve ontwikkeling, onder meer door het scheppen van fatsoenlijke banen en het terugdringen van armoede;

30. benadrukt dat ODA moet worden toegewezen waar deze het hardst nodig is en een essentieel instrument moet blijven voor het voorzien in humanitaire behoeften en het verlenen van levensreddende diensten aan door crises getroffen bevolkingsgroepen, hetgeen voorwaarden zijn voor stabiele, inclusieve en welvarende samenlevingen; benadrukt dat publiek-private partnerschappen een aanvulling kunnen vormen op ODA, maar deze niet mogen vervangen bij het verlenen van humanitaire hulp en het ondersteunen van veerkracht;

31. verzoekt de Commissie de uitvoering van de toezeggingen inzake kwetsbaarheid regelmatig te volgen en om de twee jaar aan het Parlement verslag uit te brengen over de uitvoering daarvan; benadrukt het belang van nauwe samenwerking tussen de diensten van de Commissie, de EDEO en de EU-delegaties, onder meer via specifieke kaders voor kwetsbaarheid; verzoekt de Commissie om nadere toelichting over de rol van de diensten die betrokken zijn bij de geïntegreerde aanpak van kwetsbaarheid; roept de Commissie en de EDEO op om actief samen te werken met de VN en andere internationale partners bij het aanpakken van kwetsbaarheid;

Volgende stappen en uitvoering

32. verzoekt de Commissie en de EDEO een duidelijk uitvoerings- en toezichtplan op te stellen voor de toezeggingen die zijn gedaan in de gezamenlijke mededeling over humanitaire hulp en de bijbehorende werkdocumenten van de diensten, en ervoor te zorgen dat het Parlement volledig bij dit proces wordt betrokken;

33. benadrukt het belang van parlementaire diplomatie en democratisch toezicht voor het versterken van de verantwoording en de legitimiteit van humanitaire acties; benadrukt de bijdrage van interparlementaire organen, zoals de Parlementaire Vergadering Afrika-EU en de Paritaire Parlementaire Vergadering van de

Organisatie van staten in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan en de EU, aan het voeren van een dialoog met partnerlanden en -regio's over humanitaire behoeften, waardoor de humanitaire ruimte wordt gewaarborgd;

°

° °

34. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Europese Dienst voor externe optreden, de Raad en de regeringen en parlementen van de lidstaten.